

FCI – Standard nr 189 / 12. 03. 1999 / D

SOOME LAPIKOER

(SUOMENLAPINKOIRA)

TÖLGE : Dr. J.-M.Paschoud ja pr R.Binder-Gresly poolt kohandatud tekstiga (saksa keelde).

PÄRITOLU: Soome.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE

AEG:

12. 03. 1999.

KASUTUS: Põline põhjapõtrade karja- ja valvekoer. Tänapäeval aga ka üldiselt armastatud seltsikoer.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5
Spitsilaadsed ja algupärased tõud.

Alarühm 5.3
Põhjamaised valve- ja karjakoerad.

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Juba aastasadasid on Fennoskandias ja Venemaa põhjapiirkondades elanud laplased kasutanud põhjapõtrade valvamiseks ja karjatamiseks soome lapikoeraga sarnase tüübiga koeri. Nende koerte jaoks lõi aastal 1945 Soome Kennelklubi esimese lapi karjakoera tõustandardi. Aastal 1967 muudeti tõu nimetus ümber lapikoeraks. 70ndatel aastatel kinnitusid tõu tüüp ja tõu üldilme ning standardi täiendati mitmel korral. Veelkord muutis tõug oma nime 1993. aastal ja sai soome lapikoeraks. Tõutüüp on kinnistunud lühikese aja jooksul ja tänasel päeval on see tõug kogu Soomes laialt levinud peaasjalikult kodukoerana ning harrastuskoerana.

ÜLDMULJE :

Veidi alla keskmise kasvuga, oma suurusega võrreldes tugeva kehaehitusega koer, kelle kerepikkus ületab veidi turjakõrgust. Tal on pikk ja tihe karvkate ning püstised kikkis kõrvad.

OLULISED PROPORTSIOONID :

Kere sügavus on veidi väiksem kui pool turjakõrgust. Koon on veidi lühem kolju-osast, mis omakorda on oma laiusest veidi pikem ning ligikaudu laiusega võrdse sügavusega.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Terane, vapper, rahulik ja õpihimuline. Rahumeelne ja usaldusväärne.

PEA :

Tugevate piirjoontega, üsna lai.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Lai, veidi tagasuunas laskuv. Laup on mõnevõrra kumerdunud. Laubavagu on märgatav.

Üleminek laubalt koonule : Selgelt väljendunud.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Eelistatult must, igal juhul kooskõlas karvkatte värvusega.

Koon : Tugev ja lai; Koonuselg on sirge. Nii pealtvaates kui küljelt vaadates aheneb koon ühtlaselt kuid üsna vähe.

Mokad : Tihked.

Lõuad / Hambad : Tugevad lõualuud; kääritaoline hambumus.

Põsed : Sarnakaared on märgatavalt rõhutatud.

Silmad : Tumepruuni värvi, igal juhul kooskõlas karvkatte värvusega. Ovaalse kujuga. Ilme on pehme ja rahumeelne.

Kõrvad : Keskmise suurusega, püstised või poolpüstised, teineteise suhtes üsna laia asetusega ja tüveosast suhteliselt laiad. Kõrvad on kolmnurga kujulised ja hästi liiguvad.

KAEL :

Keskmise pikkusega, tugev ja kaetud tiheda karvaga.

KERE :

Turi : Mõõdukalt väljendunud, lai ja lihaseline.

Selg : Tugev ja lihaseline.

Nimme (lanne) : Lühike ja lihaseline.

Laudjas : Keskmise pikkusega, hästi arenenud, vaid veidi laskuv.

Rindkere : Sügav, üsna pikk, ulatub peaaegu kuni küünarnukkideni, mitte eriti lai. Roided on veidi kaardunud; hästi märgatav eesrind ei ole ülemäära arenenud.

Alajoon ja kõht : Kergelt üles tõmmatud.

SABA :

Üsna kõrge asetusega, keskmise pikkusega, kaetud rikkaliku pika karvaga. Saba otsas võib moodustuda J-kujuline konks. Liikumisel on saba keerdunud selja kohale

või küljele rõngasse; rahulikus olekus võib see olla ka alla lastud asendis.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED :

Üldmulje : Jõulised ja tugevate luudega. Eestvaates sirged ja paralleelsed.

Õlad : Veidi kaldus asetusega.

Õlavarred : Labaluudega sama pikkused. Labaluu ja õlavarre vaheline nurk on suhteliselt avatud.

Küünarnukid : Asetsevad veidi allpool rinnakorvi madalaimast punktist, otse tahapoole suunatud.

Küünarvarred : Üsna tugevad, püstised.

Randmed : Elastsed.

Kämblad : Keskmise pikkusega, veidi kaldus asetusega.

Esikäpad : Hästi kumerad, pigem ovaalsed kui ümarad, kaetud tiheda karvaga. Käpapadjandid on elastsed ja külgedelt kaetud tiheda karvaga.

TAGAJÄSEMED :

Üldmulje : Jõulised, tugevate luudega, tagantvaates sirged ja paralleelsed. Heade nurkadega kuid mitte ülenurgitunud.

Reied : Keskmise pikkusega, üsna laiad, hästi arenenud lihastega.

Põlved : Ettepoole suunatud, suhteliselt heade nurkadega.

Sääred : Suhteliselt pikad ja soonilised.

Kannaliigesed : Suhteliselt madala asetusega; head nurgad, kuid mitte liiga tugevasti väljendunud.

Pöiad : Üsna lühikesed, tugevad ja püstised.

Tagakäpad : Sarnased esikäppadega. Lisavarbad on ebasoovitavad.

LIIKUMINE :

Ilma pingutuseta. Koer läheb kergesti traavilt üle galopile, mis on selle tõu loomulik liikumisviis. Jalad liiguvad paralleelseid sirgeid pidi. Töös on vilgas ja nobe.

NAHK :

Kogu kehal hästi tihke, voltideta.

KARVKATE:

KARV :

Lopsakas, eriti isastel on rikkalik kaelus. Kattekarv on pikk, sirge ja kohev. Peas ja jalgade esikülgedel on karv lühem. Alusvill peab olema peen ja tihe.

VÄRVUS :

Lubatud on kõik värvused. Põhivärvus peab olema valitsev. Põhivärvist erinevad värvid võivad esineda peas, kaelal, rinnal, kere alapoolel, jalgadel ja sabas.

SUURUS ja KEHAKAAL :

Turjakõrgus :

Ideaalsuurus isastel : 49 cm.

Ideaalsuurus emastel : 44 cm.

Lubatud kõikumine +/- 3 cm.

Tüüp on suurusest olulisem.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste hindamisel sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Oma sootüübile mittevastavad isased ja emased.
- Kerge pea.
- Ebapiisavalt rõhutatud lauba üleminek koonule.
- Ripuvad kõrvad.
-

- Saba hoidumine püsivalt ülemisest profiiljoonest madalamal.
- Liiga tugevasti nurgitunud jäsemed, liiga jäigad tagajalad.
- Alusvilla puudumine.
- Tasaselt liibuv karv.
- Lokkiv kattekarv.
- Ebaselge põhivärv.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Üle- või alahambumus.
- Jõnksuga saba.

MÄRKUS : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist, jaanuar 2005.

heaks kiidetud EKL juhatuses 12.mail 2005 protokoll nr 5